

STUDIU DE CAZ PERSONALITATE ȘI TEMPERAMENT

**Prof.pentru învăț.primar:Prisecaru Maria Ramona
Școala Gimnazială Lespezi/Structură Gîrleni Nr.1**

I. IDENTIFICAREA CAZULUI:

Școlarul L.I., născut la 02.01.2007, comuna Gîrleni, clasa I, Școala Gimnazială Lespezi/Structură Gîrleni Nr.1., prezintă următoarele particularități individuale, tipice pentru temperamentul coleric:

Reacțiile motrice ale acestui copil sunt intensive, rapide și expresive. Atrage atenția „agitația motrică”, permanentă a lui în diferite momente ale programului zilnic.

Trăirile emotive sunt puternice și foarte clar exprimate. De exemplu, când nu reușește să deseneze ceea ce și-a propus, când întâmpină dificultăți în confecționarea diferitelor obiecte din hârtie, când nu i se repartizează în joc rolul dorit, reacțiile lui emotive au un caracter „exploziv”, (țipete, plâns, ruperea materialelor, aruncarea jucăriilor). Vorbirea este rapidă, expresivă, dar adesea pripită. Nu-și stăpânește reacțiile verbale, vorbește neîntrebat, manifestă nerăbdare, întrerupând firul convorbirilor cu alții.

În contactele sociale cu alți copii, provoacă neînțelegeri și conflicte, lovește copiii, devenind adesea obiectul numeroaselor reclamații adresate învățătoarei din partea celor nedreptățiți.

Acest temperament îi pune amprenta pe manifestarea comportamentală bio- psihică a lui L.I.

Acest stil personal de comportare, de manifestare individualizată, devine o problemă ce se cere a fi diagnosticată, analizată și rezolvată deoarece:

- comportamentul este periculos atât pentru L.I., cât și pentru cei din jur;
- comportamentul respectiv determină un stress semnificativ în viața celor care trăiesc și muncesc cu el, ceea ce conduce la scăderea calității vieții acestora la un nivel inacceptabil;
- comportamentul este contrar normelor sociale.

Date medicale:

Antecedente patologice:

Naștere: la termen

Greutate la naștere: 2700g; înălțime: 48 cm.

Boli ale copilăriei: nesemnificative

Starea generală a sănătății: bună

Istoricul dezvoltării:

Este crescut de ambii părinți, într-o familie legal constituită..

A fost înscris la grădiniță la vârsta de 3 ani. Conduita sa nu era în concordanță cu cerințele mediului instituționalizat. Era instabil și impulsiv. Se întrerupea pentru a schimba jocul, pentru a vorbi, pentru a fugi. Incapabil să împartă sau să coopereze, lovea și mușca colegii de grupă.

Nu a prezentat întârzieri în dezvoltarea limbajului și nici defecte de vorbire.

Nivelul de inteligență este normal

Date despre familia copilului:

Este primul copil. Are o surioară de două luni. Situația economică – medie;

Tatăl- 34 ani, studii medii; mama- 33 ani, studii medii.

II. COLECTAREA DATELOR

METODE ȘI TEHNICI DE CUNOAȘTERE A PERSONALITĂȚII COPILULUI I.C.:

- *Observarea copilului în timpul activităților, acasă, în aer liber, în joc;*

- *Analiza produselor activității;*
- *Conversația curentă, directă cu copilul;*
- *Chestionarul aplicat părinților;*
- *Probele psihologice (probele utilizate fac parte din categoria acelor ce pot fi folosite de către învățătoare în absența psihologului specializat în domeniu.)*
- *Dezbaterile, convorbirile cu părinții și copilul.*

Am obținut informații utile privind: anamneza, preocupările de timp liber, anturajul copilului, influențele familiei, starea materială, socială, culturală a familiei. Printr-o atitudine empatică am căutat să înțeleg felul în care simte, gândește și acționează copilul.

Datele înregistrate au fost conjugate, comparate, prelucrate pentru a stabili trăsăturile individualității copilului.

III. ANALIZA ȘI INTERPRETAREA DATELOR

Cauzele comportamentului lui L.I.:

- factori biologici (caracteristici temperamentale- intensitatea înaltă a răspunsului emoțional);
- factori sociali (mediu familial tensionat, conflictual, respingere din partea părinților, stilul coercitiv de educație al părinților, expunerea la violență prin mass- media);
- factori emoționali (dependența de alții în satisfacerea nevoilor; reprezentarea, stima, imaginea de sine scăzute; atitudinea celor din jur este de a-l trata ca pe copii mici);
- factori cognitivi (abilități de comunicare, interacțiunea socială);

IV. SOLUȚIONAREA CAZULUI

A. Training-ul părinților- s-a axat pe învățarea de către părinți a unor abilități care sunt importante în socializarea copilului.

B. Combinarea intervențiilor la nivel familial cu cele efectuate la nivelul școlii.

Programul de intervenție cuprinde patru componente:

1. Discuții individuale cu copilul.
2. Vizite la domiciliu, în cadrul cărora i-am ajutat să rezolve eficient problemele care apar.
3. Training în rezolvarea de probleme pentru însușirea unor abilități de relaționare a părinților cu copilul.
4. Intervenții la nivelul clasei, prin care profesorul învață anumite modalități de management eficient al clasei și este solicitat să discute cu elevii probleme legate de comunicare, relaționare cu prietenii, rezolvarea conflictelor.

C. Activitatea cadrului didactic:

Pentru formarea unei personalități mature, calde, profunde, creative, deschisă la experiențe noi și la semeni am căutat:

- Să întăresc bunele trăsături și comportamente ale copilului și totodată, fără a fi agresivă/ violentă/ lipsită de tact, am căutat să ponderez- atât cât îi stă în putință unei ființe omenești- tendințele negative (superficialitatea, tendința de dominare, agresivitatea).
- Să consolidez copilul din punct de vedere emoțional, să-l ajut să depășească stările de dezechilibru și de tulburare emoțională, cu atât mai mult cu cât va avea nevoie de înfruntat frecvente experiențe încărcate afectiv, care solicită autocontrol emoțional. Pe acest fond, am încurajat comportamentul calm, temperat, bine adaptat la cerințele și presiunile externe.
- Să dezvolt stilul sociabil, afectuos, perseverența, conștiinciozitatea, respectarea regulilor, stilul imaginativ, rafinat, delicat, deschis, inovator, stăpânit, de bun confident.
- Să descurajez- cu suplețe, consecvență și fermitate, cu o atitudine rațional- empatică- comportamentul instabil, agresiv, încăpățânat, conflictual, opozant, încordat, neliniștit.

- Să-l atrag, să-i dau siguranța că sunt sursa cea mai autorizată și apropiată, cea mai umană de a-l ajuta să crească, suportul cel mai avizat pentru a-l ajuta să fie el însuși.
- Să observe acțiunile și consecințele acțiunilor celorlalți copii. M-am concentrat și asupra atitudinilor noastre față de comportamentele pe care le-a observat copilul însuși la ceilalți.
- Să existe prețuire (reciprocă), apreciere pozitivă (reciprocă).
- Să-l învăț să gândească.
- Să-i asigur o atmosferă de încredere, de acceptare, de înțelegere.
- Să-și formeze o imagine de sine pozitivă.
- Să-i ofer dragostea, răbdarea și încrederea mea.
- Să-l ajut să-și asume responsabilitatea socială și morală pentru acțiunile sale; să înțeleagă statuturile pe care le ocupă, cu rolurile lor specifice; să-și creeze o „imagine„ socială pentru a controla felul în care este perceput de alții.
- Să creadă că e liber, dar să fie atent supravegheat, îndrumat.

CONCLUZIILE STUDIULUI DE CAZ:

Prin schimbarea părinților, prin deschiderea către dialog și cooperare cu toți factorii care contribuie la dezvoltarea și instruirea propriului copil; prin schimbarea modului în care am receptat și respectat drepturile copilului, în special dreptul lui de participare activă la toate problemele care îl privesc și îl afectează, prin modelul meu de comportament, la sfârșitul anului școlar se observă o îmbunătățire reală a comportamentului copilului și realizarea climatului de respect, cooperare și atitudine pozitivă față de ceilalți.

BIBLIOGRAFIE

1. Albu, G., *O psihologie a educației*, Editura Institutul European, Iași, 2005
2. Ezechil, L., Lăzărescu, M., *Laborator preșcolar- ghid metodologic*, Editura „ V/I Integral,, . București, 2001